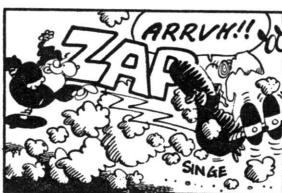

BRUN HILDE

HVEM SAGDE VOV?

Hovawart-racen er ved at vinde indpas i Danmark, og er god som vagthund

Her er vagt- hunden, der er ved at vinde indpas i Danmark

Af Orla Johansen

Foto: Alex Hutzelsider

HOVAVART er en af de racer, som kun langsomt arbejder sig frem mod den store popularitet, hvilket måske kunne siges at være beklageligt, eftersom det er en meget smuk hund med mange gode egenskaber. Men f.eks. i Danmark er det ikke hunden, man ser til hverdag, selv om jeg dog derefter skal skynde mig at tilføje, at der trods alt er så mange Hovawarter, at man for et par år tilbage kunne danne en specialklub for racen.

Navnet er til at finde ud af. Det er en sammenblanding af »hof«, dvs. »gård« på tysk og »wart« for »vagt«, og det fortæller samtidig lidt om racen.

Helt tilbage til det 15. århundrede møder man billeder og beretninger om en hund, der kaldtes »Hofewart«, hvilket altså også betød gårdens vagthund. Det har været forgængeren for den Hovawart, vi kender i dag, og som er opstået på den måde, at opdrætterne i Sydtykland avlede på bondehunde fra Harzen og Schwarzwald m. fl. af de lavere bjergene i Tyskland.

Gårdhund-forgængeren var meget udbredt i middelalderen, og der eksisterer mange overleveringer om disse hundes fortræffelighed, bl.a. om lovbog-forfatteren Eike von Repkow, der blev reddet fra et Vender-overfald af en af Hovawartens forfædre. Den gamle Hovawart blev efter sigende aldrig brugt som lænehund eller jagthund. Den var i stedet for kendt

som den ideelle vogter af hus og hjem.

Nutidens Hovawart var ved at udses efter den første verdenskrig, som så mange andre hunderacer var det. Man samlede, hvad der var tilbage og søgte i øvrigt en rekonstruktion ved hjælp af krydsninger med hunde som Leonberger og New Foundland. Resultatet blev den nu kendte store, harmoniske hund med et blødt skinnende, sort hårlag, lange hængere, lige ben og en hale med fane.

Det var for øvrigt i 1936, racen blev anerkendt under navnet Hovawart.

Med en mankehøjde på 60-70 cm hos hannen er det en ret stor hund. Trods den relativt kraftige bygning siges den at være en god løber og springer, hvilket naturligvis indeholder, at det individuelle spiller ind.

Det gør det også, når man snakker om racens væsen. Det lyder som en hel serie paradokser, når man fortæller, at en Hovawart er længe om at udvokse og sen til at modtage lærdom, men at den samtidig er lærevillig. Den er i regelen godmodig, men nådeløs og energisk i kamp, uden at blive ondskabsfuld.

Jeg ved ikke rigtig, hvem der har stået fadder til disse betragtninger, men jeg er helt sikker på, at vore Hovawart-fans (og der er som nævnt nogle stykker af dem i Danmark) vil ikke bekræftende til noget af det... ikke mindst, hvis jeg også tilføjer, at en Hovawart er børnevenlig, lydlig, blød i sin herres hånd, men i øvrigt hård.

Måske netop hunden for Dem —?

■ Tag telefonen — og drej (06) 14 66 00

— forlang »telefon-annoncer« — eller send annoncen til MORGENAVISEN Jyllands-Posten 8260 Viby J